

Det er derfor en klar målsætning for Venstre, at de opgaver, der kan udlægges fra staten til amter og kommuner, skal udlægges, og på samme måde, at de opgaver, der kan udlægges fra amter og kommuner til borgere eller borgergrupper, tilsvarende skal udlægges.

Når SF her spørger til, om der skal fastsættes en økonomisk ramme for kommuner og amter i 1997 og hvilken ramme, er det for Venstre klart, at regeringen og Folketinget har et overordnet samlet ansvar for samfundsøkonomien, men for Venstre er det ikke, måske i modsætning til SF, et mål i sig selv, at de offentlige udgifter skal øges. Tværtimod.

Problemet med offentlige udgifter er, at de skal finansieres, og der er kun et sted, finansieringen kan hentes, og det er ved at inddrage købekraft hos den enkelte borger. Selv om vi lever i et velhavende samfund, er problemet, at det, vi kan vælge, efterhånden kun er at tage imod de tilbud, som politikerne har bestemt, eller ingenting, for når de fleste danskere har betalt deres skat, er de ude af stand til selv at finansiere alternative løsninger i forhold til dem, det offentlige tilbyder. Vi lever i et land, hvor 90 pct. af danskerne giver tilskud til 90 pct. af danskerne.

Det er derfor et mål i sig selv at få skatterne ned, også de kommunale skatter, så den enkelte borger har mere tilbage af egen indtjening til forbrug efter eget valg. Derfor bør øgede indtægter fra forbedrede økonomiske konjunkturer bruges til at nedbringe skatterne eller den kommunale gæld, og det gælder også for 1997.

Derfor bør regeringen ikke løse egne problemer ved at inddrage kommunal likviditet eller ved fif med kreativ bogføring, som vi bl.a. har set det i forbindelse med finansloven for 1996, hvor finansministeren i bedste selskabstømmerstil har tilbageholdt ca. 1 mia. kr. af kommunernes penge, som virksomhederne har betalt i selskabsskat.

Udfordringerne for det kommunale selvstyre er store i disse år, bl.a. når det gælder fleksibel børnepasning, folkeskole og ældreservice, og for amterne bl.a. med frit sygehusvalg, hvor pengene bør følge patienten til det enkelte sygehus og dermed bidrage til at reducere ventelisterne.

For 1997 står amterne tillige med et likviditetsproblem som følge af skattereformen og kommunerne med et gældsproblem. Men så er det jo heldigt, at der ikke er noget modsætningsforhold mellem lavere skat og bedre offentlig service.

Jeg vil gerne medgive, at det må være en udfordring for regeringen og finansministeren at orientere og inspirere kommunerne til en mere effektiv og optimal ressourceanvendelse, for det er jo milliarder af kroner, der kan frigøres og omdisponeres ved brug af almindelige markedsøkonomiske principper, når det gælder produktion af offentlige ydelser. Her tænker jeg bl.a. på udlicitering, der kan sikre, at de offentlige beslutningstagere kender prisen på de offentlige ydelser.

I den motivation, som finansministeren fordomsfrit kunne fremvise, er de gode eksempler fra kommuner, hvor man har politisk vilje og mod. Det er jo f.eks. muligt at indføre pasningsgaranti til børn og at give valgfrihed i ældreplejen, samtidig med at skatterne sættes ned.

Man kan også fortælle om gode eksempler, hvor en kommune ikke vil acceptere, at bistandsklienter uden arbejde ikke får tilbudt beskæftigelse inden 48 timer. Sikke flotte pjecer, finansministeren med Venstres velsignelse kan producere til inspiration for det kommunale selvstyre og i fuld respekt for det kommunale selvstyre.

Mange har hævdet, at der ikke er megen substans i de taler, statsministeren holder, og det synspunkt skal jeg ikke nødvendigvis bestride. Men derimod kan det undre, at når der endelig er substans, har statsministeren travlt med at lægge afstand til egne udsagn. Det gælder f.eks. de løfter, som statsministeren har givet på amternes og kommunernes bekostning. Det gælder behandlingsgaranti for syge, og det gælder pasningsgaranti til børn.

Der er ingen overraskelse i, at statsministerens udsagn ikke står til troende. Statsministeren har jo udtalt sig på andres vegne. At så statsministeren tror, at amter og kommuner umiddelbart gør, hvad statsministeren siger, kan kun bero på en manglende respekt for det kommunale selvstyre.

Men vi vil i Venstre følge regeringens forhandlinger med kommuner og amter med interesse, og vi kan love finansministeren, som åbenbart efterhånden også er indenrigsminister, og regeringen fuld støtte, hvis der indgås økonomisk forsvarlige aftaler med respekt for det kommunale selvstyre. Men jeg skal også anføre, at hvis finansministeren forsøger at gennemføre filfen, f.eks. med køb af overvurderede ejendomme, kreativ bogføring, fusk med udligningsordninger eller ran fra de kommunale kasser, bliver det ikke med Venstres stemmer.